

Dzień dobry!

W imieniu uczniów klas ósmych, a już niedługo absolwentów tej szkoły, zwracam się do Pana Dyrektora, drogich Pań Wicedyrektor, wszystkich Nauczycielek i Nauczycieli oraz pozostałych Pracowników szkoły, którzy przyczynili się do naszej edukacji. Chcę Wam podziękować i wspomnieć wszystko to, za co jesteśmy Wam wdzięczni.

Nie zamierzam Was zanudzić, dlatego na samym początku chciałabym Was poprosić o zapamiętanie pewnej tajemniczej liczby, a mianowicie: 63.

Tymczasem muszę się Wam do czegoś przyznać... Gdy trzy dni temu poproszono mnie, by przygotować kilka słów podziękowania, nie wiedziałam, co mogłabym Wam powiedzieć. Miałam jedną wielką pustkę w głowie. Nie dlatego, że nie mam za co Wam dziękować, bynajmniej, lecz dlatego, iż jest tego tak wiele, że ciężko to wszystko spamiętać, a jeszcze trudniej o tym powiedzieć.

Przede wszystkim... podczas tych lat, tylu godzin spędzonych w murach tej szkoły nas uczyliście. Uczyliście bardziej i mniej przydatnych rzeczy. I chociaż możemy nie zapamiętać wszystkich zasad matematycznych, terminów polonistycznych, słówek w językach obcych i tych trudnych dat z lekcji historii, to z całą pewnością zapamiętamy to, jak nas wspieraliście, motywowaliście i ile czasu nam poświęciliście. Pokazaliście, że możemy, że potrafimy. Daliście nam nadzieję. Nauczyciście, jak żyć i jak z tego życia korzystać. Pomogliście stworzyć ambitne plany na przyszłość i podążać za marzeniami.

Wraz z tymi wakacjami rozpoczyna się nowy etap naszego życia. Do tego czasu byliście nie tylko naszymi nauczycielami, ale i swego rodzaju przyjacielami. Chcemy Was dobrze wspominać. Jako ambitnych ludzi, którzy zawsze wierzyli w nasze możliwości i w nas, którzy uśmiechali się do nas na korytarzu. Mamy też nadzieję, że będziecie wspominać nas tak samo dobrze. I chociaż teraz odchodzimy i nie będziemy się widywać tak często jak do tej pory, o ile w ogóle, to może jakoś sobie bez nas poradzić.

Każdy z nas wychodzi z tej szkoły bogatszy o różne wspomnienia, rady, cenne lekcje i wartościowe nauki... Mimo to część z nas ma dziś bardzo mieszane uczucia. Z jednej strony mamy ochotę jak najszybciej wrócić do domu i oficjalnie rozpocząć wakacje. Z drugiej wszyscy mamy świadomość, że we wrześniu nie wrócimy tu jak zwykle. Jesteśmy szczęśliwi, że udało nam się ukończyć ósmą klasę i smutni, bo mimo wszystko, bardzo się z Wami związaliśmy.

Zawsze byliście bardzo zaangażowani w naszą edukację, dlatego życzymy Wam byście dalej okazywali takie samo zainteresowanie naszym następcom. Tak samo my, nowych nauczycieli obdarzymy szacunkiem. Szacunkiem, którego w gruncie rzeczy również Wy nas nauczyliście.

Pokazaliście, jak bardzo Wam na nas zależy, szczególnie w trakcie tej pandemii. Wielu nauczycieli nie lubi pracować na komputerze. Ale dla nas poświęcili tyle wolnego czasu i tyle sił. Nawet kiedy nam się najzwyczajniej nie chciało, Wy zawsze byliście chętni i nas wspieraliście. Pomimo tego że czasem... no dobra, często nie pokazywaliśmy tego, to wiedźcie, że naprawdę jesteśmy Wam bardzo wdzięczni i zapamiętamy Was na długo. I chociaż nikt z nas nie sądził, że kiedykolwiek przejdzie mu przez myśl, a już na pewno nie spodziewał się, że to powie, to tęskniliśmy za szkołą. Taką prawdziwą szkołą. Na portalach społecznościowych wspominałam z koleżankami, co robiliśmy w trakcie lekcji... wszystkich nauczycieli i ich dziwactwa. I to że czasem chciało nam się śmiać, a czasem płakać. Naprawdę będziemy za Wami tęsknić!

Zapamiętaliście liczbę z początku mojej wypowiedzi?... 63? Ale co to za liczba? Możliwe, że się pomyliłam, i jeżeli kogoś pominęłam to przepraszam. Policzyłam i są to wszyscy ci, którzy byli przy nas, gdy uczyliśmy się pierwszych literek w przedszkolu, cierpliwie znosili to, jak oddawaliśmy wszystkie prace i książki po terminie, dotrzymywali towarzystwa i pomagali odrabiać prace domowe na świetlicy, dodawali nam otuchy na początku roku, wytrwale tłumaczyli zawile zagadnienia z różnych przedmiotów i bez narzekania podbijali nam legitymacje szkolną na dwa lata do tyłu. Jesteście to Wy wszyscy. Wy, którzy towarzyszyliście nam od początku, aż do teraz. Bez Was, bez Waszej pomocy, nie byłibyśmy tacy sami, może nie mielibyśmy takich planów i takich pięknych wspomnień. Nie nauczylibyśmy się tego co umiemy teraz. Nie byłoby NAS! Ale jesteśmy!!!

WŁAŚNIE DLATEGO, DZIĘKUJEMY!!!

Życzymy Wam wszystkiego dobrego. Wytrwałości i radości. Żebyście dobrze wypoczęli przez te wakacje i wrócili do szkoły z takim samym entuzjazmem, z jakim witaliście nas co roku. Bardzo pragniemy, żebyście wspominali nas z uśmiechem na twarzy. Jeszcze raz dziękujemy. I normalnie powiedziałabym „do zobaczenia we wrześniu”, ale teraz chyba powinnam powiedzieć „dziękuję i żegnajcie”.

Nikola Szafran,

*była uczennica klasy 8 a,
absolwentka Zespołu Szkół w Cycowie.*